

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Aperiens literas alienas, iniuto Domino, peccat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

Literas alien. aper. 393.

ad sui obseruantiam. Ad secundum modum spectat omnes gabellæ iniquæ ex forma : ut videntur omnes gabellæ de iis quæ deferuntur pro proprio vsu, quæ etiā ex ciuili iure sunt prohibitæ. Ad quartum autem omnes iniquæ ex non durante amplius fine: ut si gabella fuit posita ad faciendum muros ciuitatis. perferens muris iniusta est, si perseverat exactio.

Grauissimum peccatum committitur in libelli famosi emissoine.

Libellus famosus (quo quis proximum infamar exponendo iniuriosam alicui schedulam ut inueniatur, legatur &c.) ad detractionis crimen spectat, si authoris nomen occultatur. Si vero seipsum nominat, ad contumeliam nequitiam pertinet, & propterea semper est scelus magnum.

Aperiens literas alienas, inuito Domino, peccat.

Literas alienas sigillatas aperire inuito domino peccatum est iniustitiae & curiositatis. Internedit siquidem in hoc opere iniustitia, quoniam sic injuria custodienti literas sub sigillo ideo enim apponitur sigillum, ut custodiatur scriptura interior per sigillum. Et quia custodiatur duobus, scilicet initenti, & ad quem mittitur (mittens siquidem, custodiam sigilli apposuit, ut sic custodia litera perueniat ad eum ad quem mittit) ideo appellatione domini in proposito venit uterque. Et propterea nisi alter eorum consentiat, aperitur sigillum, inuito domino. Et utrumque fit iniuria: quia ius aperiendi quod virique sola conuenit, non solum usurpatur sed tollitur: non enim restat quod aperiatur postquam apertum est. Curiositas quoque inuenitur in hoc actu: quia ad hoc aperiuntur literæ ut legantur, ut sciatur legens id quod

scire

394 Literas alie. aper.

scire non decet, aut saltem unde scire non decet: quia ex alienis secretis non decet acquirere notitiam. Est igitur peccatum iniustæ curiositatis aperire literas sigillatas inuitio domino. Et quia iniustitia ex suo genere est mortale peccatum formaliter loquendo: ideo actus iste ex suo genere est peccatum mortale, si formaliter fiat. Dupliciter namq; contingit hoc facere. Primo, formaliter & per se, hoc est ex intentione iniuriam talēm faciendi, sicut detrahens animo detrahendi, & dicens conuicium animo injuriandi &c. Et sic est mortale: quia iniuria ista non est inter parvulas iniurias: quæ quasi pro nihilo ab hominibus habentur: sed est iniuria estimata ab hominibus ut patet. Et si queratur, in quo iniustitia hæc nocet proximo: dicendum est quod laeditur proximus in proprio iure custodiæ scriptorum suorum: quod contra ius gentium violatur, quasi ius legatorum inanimatorum communis enim fidei sigilla literarum credita intelliguntur. Alio modo aperiuntur literæ sigillatæ non animo iniuriam hanc irrogandi. Et tunc non propriè incurrit iniustitia: quia non sit iniustum formaliter: sed materialiter, ac per hoc non est peccatum mortale, nisi actus redeat in naturâ suæ formæ: aliunde puta ex nocturno subsequuto in fama, honore, rebus, &c. vel forte ex excellentia personæ offensæ, puta principis, vel ex alio accidente.

Consideranda tria circa literarum sigillatarum apertione.

EX his autem habere potes tria specialia. Primum est, quod si quis sigillatas alienas literas legat ratione habitionis spe in mittentes, vel ad quem mittitur, excusat: quia non aperit inuitio domino. Secundum est, quod si quis huiusmodi literas aperiat ex curiositate, putans pro certo quod non sunt ibi scriptæ.

109